

Hartola, Päijät-Häme heinäkuussa 1926 "Bruno!" "Bruno Ojala, Heinon perheen hovimestari kuuli nuoren emäntänsä Matleena Heinon kutsuvan häntä, Brunon ollessa lakaisemassa huvilan rantasaunan ulkoterassia. "Niin, rouva! "Kun olet saanut terassin lakaistua, niin tule perässäni laiturille, sillä minulla on sinulle siellä muutamia tehtäviä!" Matleena Heino ohjeisti hovimestari Bruno Ojalaa ohi mennessään. "Kyllä, rouva! Bruno sanoi kumartaen kauniille brunetille emännälleen tämän kulkiessa valkoisessa lyhyessä aamutakissaan rantasaunan ohitse pysähtymättä, jatkaen paljain jaloin matkaansa laiturille, jonne Bruno oli aikaisemmin aamulla vienyt patjan, jonka päällä maaten hänen emäntänsä voisi huoletta ottaa aurinkoa. Matleena seisoi rantasaunan laiturilla selin, sillä hän tiesi hyvin hovimestarin katselevan häntä tälläkin hetkellä rantasaunan terassilta, tietäen myös hieman höpsön hovimestarin ihastuneen häneen, emäntänsä. Mutta toisaalta hovimestari Bruno Ojala oli sangen komea mies ja häntä vain muutaman vuoden vanhempi... Mutta Bruno oli hänen itsensä taloon palkkaama hovimestari, eikä hänellä voisi olla romanttista suhdetta oman alaisensa kanssa... tai voisiko hän sittenkin harkita... Askeleet laiturilla keskeyttivät Matleenan pohdinnan ja kääntyi katsomaan Brunoa, joka oli riisunut takkinsa ja saapui nyt laiturille. valkoisessa kauluspaidassa, ilman kaulassaan olevaa rusetia, takki oikealla olalla. "Koska ilma on näin tukalan kuumaa, niin sopiiko rouvalle, että toimin hieman kevennetyssä asussa?" Bruno tiedusteli kohteliaasti, tullessaan emäntänsä luo. "Sopiihan se, mutta voimme käydä myös yhdessä uimassa?" Matleena sanoi, kääntyen selin, riisuen aamu takkinsa ja pudottaen sen taakseen laiturille. "Jos rouva niin vaatii?" Bruno vastasi syvään nieleskelen, tuijottaen emäntänsä pyöreää takamusta ja paljaita solakoita reisiä. Samassa Matleena kääntyi katsomaan Brunoa, jonka kiimaista katsetta Matleena ei voinut huomaamatta.